

Ari.

26 (38) 965

Handwritten musical score consisting of five staves. The first staff is in common time (indicated by '2/4') and has a key signature of one sharp (F#). It features six measures of eighth-note patterns. The second staff begins with a measure of eighth notes followed by a measure of sixteenth-note patterns. The third staff is in common time (2/4) and has a key signature of one sharp (F#). It contains six measures of eighth-note patterns. The fourth staff is in common time (2/4) and has a key signature of one sharp (F#). It contains six measures of eighth-note patterns. The fifth staff is in common time (2/4) and has a key signature of one sharp (F#). It contains six measures of eighth-note patterns. The score includes various dynamics such as 'mf' (mezzo-forte), 'f' (forte), and 'p' (pianissimo). There are also slurs and grace notes. A decorative illustration of a bird perched on a branch is positioned between the first and second staves.

Udi den tvungne Doctor.

Min lille Glaske, kom hid lad mig om
favne dig,
Naar jeg dig skuer, mit Hiertre freyder sig,
Naar jeg fornøhet er,
Est du min Ørens Lyst,
Og i mit Sinds Bekymringer
Er du mit Hiertes Trost.

Min lille Glaske, hvem fiender al din
Hærlighed?
Du est min Doctor og Apoteker med,
Saa længe du er til
Er du min beste Ven,
Men naar du mig forlade vil,
Hvem har jeg da igien.

Min lille Glaske, hvor herlige Be-
tragtninger
Du mig en giver, naar jeg fornøhed er,
Du er af Afse giort,
Jeg selv er ikke meer,
Mit Legem, stont det synes stort,
Er kun en Haandfuld Leer.

Min lille Glaske, hvor læst kand du i
lyffer gaae,
Kand og mit Legem en hastig Skade faae,
Du uden Fare kand
En taale mange Stob,
Langt mindre kand jeg holde Stand
I mod den grumme Død.

Min lille Glaske, hvor hastig kand
det hende sig,
At du maa sprekke, om man forfylder dig;
Derav jeg lære vil,
At jeg tor drikke saa,
At jeg en sætter Helsen til;
Men uskad blive maa.

Min lille Glaske, jeg elsker dig ret
inderlig,
Men osil du viide, hvorför jeg elsker dig,
Jeg da beklaende tor,
At jeg den Aarsag har,
Som de der megen Høytid gjør
Af en hemmledt Mar.

Min lille Glaske, Farvel jeg merker
du er tom,
Efter en anden jeg faaer nu see mig om;
Saaledes er det ret
Med Verdens Menskab sat,
Saa snart vi flettes, heder det
Abien! god rolig Nat.

Min lille Glaske, Ach! skal vi samles
nu igien,
Hvad? om man havde hengt mig din bes-
Jeg skulde bænde da [ste Ven,
Den gandske Medicin,
Som havde skilt mig Stakkel fra
Min lille Glaske Duun.

Min lille Glaske! du mange gode
Venner har,
Helsk een for alle, som dig i Forsvar tar,
Du med Erbædighed
Ham dersor tække bor,
Forbi at han og andre med
Dig jaadan Ære gjør.

Min lille Glaske, Du og uskyldig Fiender faae,
Men just dersore det dig desbedre gaaer;
Thi naar en vranten Kluds,
Sig avindshg beteer,
Saa drikker man den Knopf til Trods,
En lille Glaske meer.

Min lille Glaske, Diderfor aldrig elsker meer,
Men med de store os bedre holden seer,
Dug vores Flaskers Val
Paa eders Kunst børver,
Om vi herefter drikke skal
En lidet eller stor.